

„Na Istoku vidjesmo gdje izlazi zvijezda njegova pa mu se dođosmo pokloniti.“¹

Te riječi nalazimo samo u Evanđelju po Mateju. Izgovaraju ih mudraci pristigli s Istoka u pomalo tajanstveni posjet malom Isusu.

Njih nekoliko krenulo je na dugo putovanje slijedeći malu svjetlost, u potrazi za puno većim, univerzalnim Svjetlom: za Kraljem koji je već rođen i prisutan u svijetu. O njima se ništa drugo ne zna, no taj je događaj pun poticaja za promišljanje i kršćanski život.

Kršćani s Bliskoga istoka ove su godine tu rečenicu predložili za obilježavanje Molitvene osmine za jedinstvo kršćana². To je dragocjena prilika da opet krenemo zajedno na put, otvoreni za međusobno prihvaćanje, ali prije svega otvoreni Božjem planu kako bismo bili svjedoci njegove ljubavi prema svakoj osobi i svakom narodu na zemlji.

„Na Istoku vidjesmo gdje izlazi zvijezda njegova pa mu se dođosmo pokloniti.“

U dokumentu koji prati prijedloge za ovogodišnju Molitvenu osminu za jedinstvo kršćana, kršćani s Bliskoga istoka pišu: „[...] Zvijezda što se pojavila na nebu u Judeji dugo je očekivani znak nade. Ona vodi mudrace, a po njima i sve narode Zemlje, na mjesto gdje se očituje pravi Kralj i Spasitelj. Zvijezda je dar, znak prisutnosti Boga punog ljubavi prema cijelom čovječanstvu. [...] Mudraci nam objavljuju da Bog želi jedinstvo svih naroda. Oni putuju iz dalekih zemalja i predstavljaju različite kulture, a svi žele vidjeti i upoznati novorođenog Kralja. Okupljaju se u betlehemskej špilji, klanjaju mu se i prinose svoje darove. Kršćani su pozvani biti znak jedinstva u svijetu koje On želi. Iako pripadaju različitim kulturama, rasama i govore različite jezike, kršćani dijele zajedničko traženje Krista i zajedničku želju da mu se poklone. Poslanje kršćana je biti znak, poput zvijezde, kako bi vodili čovječanstvo žedno Boga do Krista te bili Božje oruđe za ostvarenje jedinstva svih naroda.“³ Zvijezda koja svijetli mudracima svijetli i svima nama. Upaljena je prije svega u dubini savjesti koja dopušta da je obasja ljubav. Svi možemo izoštriti svoj pogled kako bismo je vidjeli, slijedili i došli do cilja, do susreta s Bogom i s našom braćom u svakodnevnom životu, kako bi sa svima podijelili svoja bogatstva.

„Na Istoku vidjesmo gdje izlazi zvijezda njegova pa mu se dođosmo pokloniti.“

Poklon Bogu je važan kako bismo se pred Njim prepoznali onakvima kakvi jesmo: maleni, krhki, uvijek potrebni oprosta i milosrđa te stoga iskreno raspoloživi za takav stav prema drugima. Taj poklon, koji smo dužni samo Bogu, u potpunosti se izražava u klanjanju.

Mogu nam pomoći i ove riječi Chiare Lubich: „[...] Što znači klanjati se Bogu? Takav stav valja usmjeriti samo prema Njemu. Klanjati se Bogu znači reći Mu: 'Ti si sve, Ti si ono što jesi, a ja imam neizmjernu životnu povlasticu da to prepoznam.' [...] Također znači [...]: 'Ja sam ništa.' Nemojmo to izgovarati samo riječima. Da bismo se klanjali Bogu, moramo poništiti sebe i dopustiti da On pobijedi u nama i u svijetu. [...] Ali, najsigurniji put da dođemo do životnog priznanja naše ništavnosti i Božje potpunosti je posve pozitivan. Da bismo poništili svoje misli, moramo razmišljati samo o Bogu i o njegovim mislima koje su nam objavljene u Evanđelju. Da bismo poništili svoju volju, moramo vršiti samo njegovu volju koja nam se otkriva u sadašnjem trenutku. Da bismo poništili svoje neuredne osjećaje, dovoljno je u srcu imati ljubav prema Njemu i ljubiti svoje bližnje, dijeleći s njima njihove strahove, boli, probleme i radosti. Ako smo uvijek u ljubavi, mi smo poništeni, a da to ni ne primjećujemo. A budući da živimo poništeni, svojim životom potvrđujemo Božju premoć, da je On sve, otvarajući se istinskom klanjanju Bogu.“⁴

„Na Istoku vidjesmo gdje izlazi zvijezda njegova pa mu se dođosmo pokloniti.“

Možemo prihvatiti zaključke kršćana s Bliskoga istoka: „Nakon što su susreli Spasitelja i zajedno mu se poklonili, Mudraci su se, opomenuti u snu, vratili u svoje zemlje drugim putem. Isto tako, zajedništvo koje dijelimo u zajedničkoj molitvi mora nas potaknuti da se novim putevima vratimo u svoj život, u naše crkve i u cijeli svijet. [...] Biti u službi evanđelja danas zahtijeva zauzetost u obrani ljudskog dostojanstva, osobito najsiromašnijih, najslabijih i odbačenih. [...] Novi put za crkve je put vidljivog jedinstva kojim kročimo žrtvujući se, hrabro, smjelo, kako bi nam, dan za danom, Bog bio sve u svemu (1Kor 15,28).“⁵

Letizia Magri

¹ Predložena rečenica kombinacija je redaka Mt 2,1 i Mt 2,2;

² Molitvena osmina za jedinstvo kršćana na sjevernoj zemljinoj polutci održava se od 18.- 25. siječnja. Na južnoj je polutci u siječnju vrijeme godišnjih odmora pa tamošnje crkve obilježavaju Molitvenu osminu u drugom razdoblju, obično o blagdanu Duhova, u vrijeme simbolično za jedinstvo Crkve. To je i poziv da se ekumenski dijalog održi živim tijekom cijele godine.

³ Usp. <http://www.christianunity.va/content/unitacristiani/it/news/2021/spuc-2022.html>.

⁴ C. Lubich, *Riječ za život*, veljača 2005.

⁵ *Ibidem*.